

Albina

Revistă Enciclopedică Populară Apare în fie-care Duminică

No. 49.

Abon. în țară pe an Lei 5 ½ Abon. în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 ½ Un număr 15 bani
Pentru anunțuri 1 leu linia, Mica publicitate 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
C. Radulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Pop.-Țașcă
Gr. Teodossiu.

S U M A R :

Colonel Năsturel, Insemnătatea stemei și stégului național. — C. Pop.-Țașcă, Să fim gata. — V. S. Brezeanu, Prepararea pământului la înființarea unei vii. — Un sătén Mălinén, O inspecție. — Irimia Popescu, Carl sînt semnele după care se cunoște că un cal este schiop, calul fiind în grajd. — Un porumbiel extraordinar. — Or., Cimitirele la sate. — V. S. Moga, Ingrășămintele și cultura pomilor roditori. — Botezul la Chinezii. — Bunul Econom, Calendarul agricultorului pe Septembrie. — Romul Simul, Stupărit : Sfaturii pe Septembrie. — Un sătén, Grădinile. — Paul Popescu, Societatea culturală «Coroana Română» din județul Dolj. — Lista de tragere a lotăriei «Sinaia». — Informații. — Mulțumiri. — Poșta Administrației. — C. C. Pop.-Țașcă, Intâmplările periculoase ale unui marinar francez.

Ilustrațiuni : Cules de vie. — Administratorul Domeniului Coronei explicând școlarilor ideea de patrie. — E furtună ! — Stupăria de la Cocioac. — Pagina glumetă : Intre oameni de trebă.

AVIS IMPORTANT

La 30 Septembrie 1900, se încheie al III-lea an al existenței revistei Albina. Constatăm cu părere de rău, că un mare număr dintre abonați, nici pînă acum n'au îngrijit a-și plăti micul cost al abonamentului, ba unii chiar datoresc abonamentul pe câte doi ani. Contra obiceiului altor reviste, noi n'am trimis de cât acelor ce au cerut revista, fie semnând o listă de abonament, fie prin cereri personale. Am făcut nenumărate avise de plată celor întârziați, cheltuind bani și timp. Aceste cheltuieli pentru prețul de **5 lei**, cât costă abonamentul anual, sînt împovăratore pentru noi.

Rugăm dar cu insistență pe onor. noștri abonați să binevoiască a-și achită cât mai neîntârziat sumele ce datoresc, nefiind de cât o chestie de cinste din partea d-lor.

Pentru anul al IV-lea, care începe la 1 Octombrie 1900, facem cunoscut că nu se va mai trimite revista de cât domnilor abonați, ce-și vor plăti datorile, cel mult pînă la 25 Septembrie 1900. Orî-ce cerere de abonament, însoțită de cost, va fi de îndată satisfăcută, orî în ce timp va fi făcută. Abonamentele încep: la 1 Octombrie, 1 Ianuarie, 1 Aprilie și 1 Iulie a fie-cărui an.

D-nii ce nu mai voiesc a continuă abonamentul sînt rugați a refușă primirea saũ a ne comunica prin o simplă carte poștală că nu mai voiesc a se reabonă.

BAŢCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vîrșati.

Comitetul central:

..... la Londra
 Lachlan Mackintosh Rate,
 Esquire ”
 G. I. Goschen ”
 Viscount Duncannon ”
 Hon. H. A. Larvrence ”
 M. Adolphe Verneș ă Paris
 M. Charles Mallet ”

Director general la București,

M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz.

» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalinderu, Principele Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
 Sucursala la Brăila, Agenția la Londra.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI

Capital în acțiuni întreg vîrșat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune » 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve . . . » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a grîndinei, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în tôte combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre* și *rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dömniei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenții în tôte orașele din țară.

Insemnătatea stemei și stégului național (1).

Nemuritorul I. Heliade Rădulescu dăce, în concludsiunea *Istoriei Românilor*, că tot cât a scris el în 16 côle s'ar puté coprînde într'o carte de decî și decî și sute de volume, ce-ar vorbî de 30 de secolî ai gînteî romane și de alți 10 secolî mai înainte ai gînteî dacice; părinții, bunii și strămoșii noștri ni le-au conservat pînă astăzi *coprinse într'un mic scut*, cât un romanat sau un leu de mic, care este *stema României întregă*.

Înainte de a ajunge la public, mă voiu adresă mai ales acelora dintre autorități care, dîlnic, în corespondențe oficiale, se servesc de hîrtii sau de sigilie, ce pîrtă *stema* (scutul) țării pe dîsele, rugându-le să nu piardă din vedere că, în privința stemei esistă o lege, care caută a fi respectată: nimenui nu-î este permis a întrebuiță sau a face scutul, fie ca desemn, fie ca gravură, de cât așa precum țara, în suveranitatea ei, a voit ca să și-l întocmescă; căci, trebuie să mărturisesc, chiar ađi, 33 ani după unirea principatelor, mai sînt încă persoane care, cu o înverșunare eroică, ca să dîc ast-fel, tot se mai servesc de vechia pecetie a țării, adică a Principatelor-Unite, în care figură numai *aquila și capul de bour*, și când li-se atrage atențiunea asupra esistenței legii din 1872, răspund:

— «Ce face cu asta? Nu este tot pecetie, or și cum ar fi? Lasă că merge și așa! Ce să mai cheltuim să facem alta nouă, pe cât timp acesta tot mai pîte face slujba!»

Unele autorități, iarăși păstréză, cu o religiozitate meritorie pentru alte cauze și în alte împrejurări, sigiliul al cărui model se află imprimat pe monetele de aramă bătute în 1867.

Altele, respectând împărțirea scutului, ast-fel precum se prevede în legea din 1872, nu se îndură a se despărți de ceea-ce, în eraldică, se numesce *suportți* sau *susținători*, ci păstréză pe cei cari se vîd pe monetele din 1867: o femeie la dreapta, leul la stînga.

În fine, altele admit— în necunosință de cauză, bine înțeles, ca și precedentele— admit dîc, o serie de variațiuni, fie în figurî, fie în pozițiunea lor, fie în colóre, etc.

Tôte aceste abateri vîdite de la legea din 1872, mă grăbesc a recunósce, nu sînt făcute nici cu sciință, nici cu rea voință: ele nu se pot atribui de cât lipsei de cunosințe a

(1) „*Stema României*.” Studiū critic din punct de vedere eraldic, de lt.-col. Năsturel.

regulilor și legilor eraldice, consacrate și admise în toate statele din lume, fie civilisate sau semi-barbare, fie monarhice sau republicane.

«De câte ori, dice Eysenbach, nu s'au vădut greșeli deplorabile, în care au cădut istorici, anticari, numismați, poeți, pictori, literați, sculptori, gravori, arhitecți, turiști, etc., numai din cauza lipsei de cunoștințe a științei eraldice.»

Dacă, pentru un moment, am admite că fie-care ar face sigiliul țării după cum i ar da în gând, și s'ar servi de dînsul în acte oficiale, iată ce s'ar întâmplă :

1) Se va călca o lege în vigóre, legea din 1872.

2) Cu greș, dacă nu de loc, vor pute cunoșce străinii care este stema României; și, din diversitatea modelelor ce ar întâlni, ar pute deduce imediat că României au o stemă numai ca să fie la modă cu cele-l alte țări, iar nu ca să le reprezinte lor *imaginea sacră a Patriei*.

3) Cu greș urmașii noștri, mai târziu, își vor pute esplica anomaliile ce ar întâlni sau ar vedé că s'au comis, la aceeași epocă, asupra *armelor țării*, aplicate pe diferite documente, sau clădiri publice, etc.

Iată pentru ce m'am adresat, la început, persónelor oficiale. Dér mai este încă o cestiune tot atât de importantă : voiș să vorbesc despre respectul ce se cade a se da stemei și stégului; și, în acéstă privință, ași dori, dacă m'ar fi cu putință, să mă adresez întregii suflări românesce; căci, «*imaginea sacră a patriei*» nu este numai o ficțiune, nu este numai un joc poetic de cuvinte; ea își are o traducțiune vizibilă înaintea fiilor țării, și acéstă traducțiune este *stema* sau *scutul*, iar «*petrele nestimate ale corónei*» sînt reprezentate, în lumea reală a faptelor, prin *mobilele* sau *figurile* care împodobesc cu fală câmpurile scutului.

Zugrăvită pe stég, imaginea patriei însufleșcesce oștenii la luptă și în momente de grea încercare pentru țară.

Stégul este tovarășul și călăuza care în tot-d'a-una, în orice împrejurări, arată oșténului drumul spre onóre și împlinirea datoriei.

Stégul, fie strâns în tocul lui, sau fâlfâindu-și cu veselie mătasea tricoloră, este simbolul sacru care domină masele, care anunță poporului jalea sau veselia, care, ca o sentinelă, represintă, chiar la marginea lumii, patria-absentă. Stégul are garda sa de onóre, oficerul său, locuința sa.

Pe stég jură ostașul credință și supunere legilor țării și tronului; de aceea, într'o luptă, mai bine de cât a părăsi stégul, a-l perde, oștenii preferă a muri pînă la cel din urmă, a încercă imposibilul, a se îngropă împreună cu dînsul într'o îngrămădélă de morți și de răniți.

Stégul trăesce și strălucisce!

Palpită ca cum ar avé suflet în cutele lui. Se rădică mândru, superb, tot-d'a-una în sus și statornic, tot-d'a-una ra-

dios în fumul pulberii, în colbăria grosă care se înalță în vârtej spre cerul întunecat.

În timp de pace, fiil țării citesc pe *stég* și *stemă* trecutul glorios al strămoșilor și din el trag învățăminte pentru prezent și-și formeză aspirațiunile pentru viitor.

Acésta este *stema țării și stégul* (1), și decî se cade ca cu toți să i ne închinăm cu respect, să-l slujim cu devotament și să ne vîrsăm sângele cu convingerea, dragostea și liniștea sufletescă ce o au cei ce-și îndeplinesc datoria.

Am avut numeroase ocațiuni să ved, în țări streine, ovațiunile și semnele de respect ce se dau stégului și scutului țării, și cu amărăciune sufletescă sînt nevoit a semnală aci că: printr'un simțimînt a cărui esplicare în zadar am căutat-o și caut a o găsi, la noi Româniî noțiunile acéstea elementare, dar fórte de căpetenie, sînt necunoscute.

De câte ori nu se ved bărbați cu cultură deosebită, care nu fac nici un cas și nu dau nici o atențiune stégului și armelor țării, trecînd cu nepăsare pe dinaintea lor și păstrîd capul acoperit, ori continuînd a fumă în liniște țigări și a privi indiferenți trecerea acestor sfinte odóre pe dinainte-le!

Și, doră, esemple despre respectul ce se cade a se da emblemelor, cari represintă națiunea, nu au lipsit și nu lipsesc.

Lumea crede că numai o sémă de fiî ai țării — oștenii — se cuvine a da asemenea onoruri.

Nu vede că Regele însuși, depositarul și represintantul stégului și scutului țării, El, înaintea căruia aceste embleme se închină, El este cel d'întăiî care le respectă.

Nu vede că la eșirea saŭ la intrarea stégului în locuința lui musicile întonă imnul național, toboșarii, corniștii saŭ trompeții sună «la câmp», soldații îi întămpină presentăndu-i armele, iar oficerii închină săbiile ca înaintea unui șef?

Sintem convinși că toți Româniî vor sci să verse cu dragoste sângele lor pentru stégul strămoșesc, dorim numai ca acest suprem și nobil tribut să fie precedat, în timp de pace, de un semn exterior de respect.

Căt de mare înrîurire nu va avé acéstă procedare asupra maselor înculte? Vedînd că se dá atăta cinste stégului, chiar omul cel mai puțin cult nu va sta pe gânduri a salută, precum salută când întălnesce sfintele icóne, saŭ va căută să afle cauza respectului ce ar vedé că se dá stégului, și atunci i se va esplică, de sigur, ce însemnătate are stégul, și nimeni, nici o putere omenescă, nu-i va mai desrădăcină din inimă ideea de țară și stég!

In numerile viitoare vom vorbi despre stema și despre stégul țării precum și despre legea din 1872, relativă la aceste sacre embleme ale țării.

(1) Aceste două simbole sînt atăt de identificate ađi, în căt nu le putem despărți una în alta, ca în vechime, când *stégul* purtă colorile, iar *scutul* emblemele.

SĂ FIM GATA

Se și ce trece, veștile ce ne sosesc de la granița despre Bulgaria sînt mai îngrijitoare. Vecinii noștri Bulgari, uitînd trecutul, ne amenință mereu. Strîng oștile, întăresc cetățile și se pregătesc de răsboi. Nu putem ști ce ne poate aduce ziua de mâine.

Lucrurile sînt cu atît mai primejdioase, cu cît guvernul bulgăresc e prins în mrejele așa zisului comitet macedonean, al cărui cap este Sarafoff, care de fapt conduce Bulgaria.

Zilele trecute, un ministru bulgăresc, dăduse agentului nostru la Sofia încredințarea că, toți acei ce se vor găsi părtași în complotul care a pus la cale uciderea mult regretatului patriot Stefan Mihăileanu, și cari au îndrăsnit chiar a urzi și un atentat contra M. Sale Regelui nostru, vor fi urmăriți și dați judecății.

Acastă făgăduială însă, n'a fost pe placul lui Sarafoff și ea a fost desaprobată de alt ministru bulgăresc.

Așa stînd lucrurile, cu totă înțelepciunea bunului nostru Rege, cu totă răbdarea guvernului Român și cu totă voința Românilor de a trăi în pace, se poate întîmpla ca îndrăsnela Bulgarilor să ne forțeze la răsboi, fără voia noastră.

Am luptat acum 23 ani, alături cu armatele rusești ca să scăpăm de sub jugul Turcilor pe Bulgari și acum ei ne răsplătesc injurându-ne și amenințându-ne.

Acei cari atunci, au luat parte la răsboiul nostru pentru neatarnare își amintesc de bună seamă, neajunsurile ce ei făceau armatei noastre, deși ne vedeau luptînd pentru binele lor.

Sîntem încredințați că nu e Român, care cînd e vorba de onorea patriei să se dea înapoi. Urmași ai marelui Traian, în pace ca și în răsboi, vom ști să purtăm cu mîndrie numele de Român. Atunci cînd țara are nevoie de brațele fiilor săi, datori sîntem cu toții, tineri și bătrîni, să punem la picioarele tronului averea și viața noastră.

Voii! cari la 1877 ați trecut bătrîna Dunăre și ați udat cu sîngele vostru de viteji, câmpiile Bulgariei nerecunoscătoare, fiți pildă vie celor ce astăzi vor fi siliți să se răsboiască cu acei pentru care voi v'ați vîrsat sîngele. Spuneți-le biruințele vîstre la Grivița, Plevna, Opanez și Smărdan, căci poate din nou vor ave să împlînte stégul României pe acele locuri! Preoți și învățători! arătați poporului numele celor morți în răsboi și pe cari țara i-a încununat cu laurii nemuririi. Aveți în biserici și școli, numele eroilor morți pentru neatarnare, sădiți în inima urmașilor sămînța vitejiei lor!

Mame! cari ați legănat la sânul vostru pe soldații ce pöte mâine vor fi chemați să ducă peste hotare biruința armelor române, în ziua cea mare, să fiți mândre că i-ați crescut. De va trebui ca fiii, frații sau părinții noștri să mörögă a se rösboi pentru cinstea și apărarea patriei, din Carpați și pînă la mare să nu se găsescă Român care să nu pună cu inimă voioasă totul în serviciul patriei.

Intâiul și cel mai mare drept al fie-cărui cetățen e să-și verse sângele pentru țara sa, căci nu este o datorie a fi militar, este un drept pe care ori-ce bun Român trebuie să-l cöră, dacă nu i s'ar da. Și-apoi să nu uităm vorba cöntecului :

Cönd din Roma cea mörötă
Paste plaiuri ne-a adus
Traian, ale cörui brațe
Pe toți Dacii au röpös
Cu a lui voce mă-a dis mie:
«Acest loc încöntitor,
De-acum iată, și-l dau ție,
Ca să-mi fii mostenitor:
Și-or cât timp Român vei fi,
Nu te teme că-i pieri!»

Au trecut multe vöcuri de atunci și cu tötä nöruiala numeröselor hörde barbare, cari s'au revörsat peste frumoasa nöstră țară, Românii n'au perit și ori de câte ori prilejul a fost, ei au arătat lumii că tröesc și sînt vrednici urmași ai marilor lor ströbunü.

Astödi, cönd în fruntea öștilor nöstre stă Marele Cöpitän, Intöleptul și mult iubitul nostru Rege M. Sa Carol I, ajutat de comandänții cari au luat parte la botezul de sânge de la Grivița și Plevna, nu avem nici o öndoială de rezultatul ce ar ave un rösboiü, la care ne-ar ömpinge veciniü Bulgarü.

Romänii doresc pacea, M. S. Regele, guvernul și intröga țară au dat doveði de öntölepciune și röbdare.

Dacă önsä röbdarea nöstră va fi pusă la grea öncercare și vom fi nevoiți a pune stavilă spiritului rösboinic a comitetului revoluöionar din Sofia, vitöza nöstră armată și cu ea öntöga țară, să-și facă datoria.

Să fim dar gata cu toții: bärbați și femei, tineri și hätränü, fie-care să ne däm öbolul în serviciul patriei.

Să fim gata, căci pöte e apröpe ösul cönd trömbița ne va chiemä, ca cu piöpturile nöstre să punem früü öndrösneșilor, cari dupä ce în öntöneric hotärösc mörtea Romänilor, în loc să fie pedepsiți ca ömorötöri, sînt apörați.

Să fim gata, căci țărina de pe mormöntul lui Mihäileanu nu s'a röcit öncä și topörele Bulgarilor criminali vöjiesc în aer, cöutönd noui vöctime, iar guvernul bulgäresc, în loc să-i öfröneze, adunä öști și öntäresce cetäți!

Noi dorim din inimă pacea, dar pentru a o aveä, trebuie să fim gata de rösboiü.

C. Pop.-Tașcă.

Prepararea pământului la înființarea unei vii.

Sprepararea pământului are mare însemnătate la înființarea unei vii; de la modul cum este pregătit pământul pentru a primi vițele depinde în parte viitorul viei.

Va fi pământul bine lucrat și adânc, via va avea o vegetațiune puternică și o producțiune mare. Din contră, se va sgâria numai pământul, vițele vor da curînd de un pământ tare prin care vor străbate cu anevoință, crescerea lor va fi mai mică și rodul mai puțin.

Banii cheltuiți mai mult cu desfundarea pământului nu sînt bani perduți; dar folosul desfundării pământului nu se poate vedea bine de cât când via e pe rod.

Desfundarea adîncă are influență chiar asupra pământului. Intr'un pământ desfundat adînc apa prea multă de ploii nu stă la suprafața pământului; de asemenea și vițele suferă mai puțin de secetă căci rădăcinile se înfig mai adînc și găsesc umedela.

Prin desfundare și prin săpături dese pământul argilos (lutos) care se întărește la secetă, se mărunțește, se face praf și poate fi lucrat în ori-ce timp.

Timpul cel mai bun pentru desfundat este toamna, așa că pământul rămânînd expus la înghețuri peste iarnă, se mărunțește singur și se îmbogățește.

Desfundatul se poate face și primăvara. Pentru acesta trebuie să se aleagă momentul când pământul nu e prea umed, căci venind îndată căldurile de primăvară se poate întări.

De multe ori însă alegerea timpului când să se facă desfundarea nu e la voia podgorénului. Dacă cine-vă voiesce a face plantarea toamna de timpuriu, atunci trebuie să aibă locul desfundat, nivelat, pichetat. În asemenea casuri e de recomandat a se desfundă pământul cu câte-vă luni înainte și a se lăsa expus în bulgări la ploii și sora pînă aproape de timpul când se va face plantatul. Atunci se va trece cu grapa peste el spre a se nivela și apoi se pichetază.

Cu cât un pământ este lucrat mai adînc, cu atât vițele se vor găsi mai bine. Cu toate acestea adîncimea la care se desfundă pământul viei depinde și de natura sa și de voința proprietarului de a-l lucra.

În pământurile adânci și expuse sórelui e bine să se des-funde la o adâncime de 50—60 c. m.; din contră acolo unde subsolul devine petros sau cu totul sărac, desfundatul se pôte face numai la 40—50 c. m.

Pentru a desfundă pământul la această adâncime, se pôte întrebuiță plugul de desfundat sau casmaua.

Plugul cu aburî desfundă bine pământul, dar nu se pôte întrebuiță de cât de acei proprietari cari pot băgă în un asemenea instrument 20.000 lei; prin urmare ca să se pótă rentă cumperarea unui plug trebuie să fie cel puțin 50 hec-tare de desfundat.

Plugul cu manej de asemenea face o lucrare bună, după cum s'a dovedit prin încercările făcute de pepinierile sta-tului cu plugul «Vernete». Inconvenientul este însă că un asemenea plug costă 2000—2.500 lei, și lucréză încet. Cu un asemenea plug și cu trei părechî de boî pe ți se pôte desfundă 2.000 m. p. pe ți.

Plugul cu boî de desfundat de și nu merge pină la 60 c. m. adâncime, însă este cel mai întrebuițat fiindă-că nu costă de cât 125—135 lei. Se pôte întrebuiță un plug «Eckert» sau Sack de desfundat la care se pun 6—8 pă-rechî de boî, după tăria pământului.

Cu un asemenea plug desfundatul unui hectar costă între 300—400 lei.

Desfundarea cu casmaua (hârlețul) e incontestabil cea mai bună fiind că se pôte mărunți și întorce mai bine pămîn-tul: de asemenea se strîng mai bine buruenile. Desfundatul se face la douë casmale, punându-se prima casma de pă-mînt dedesubt și casmaua 2-a deasupra. Desfundatul unui hectar cu casmaua la 2 casmale adâncime costă între 5—800 lei.

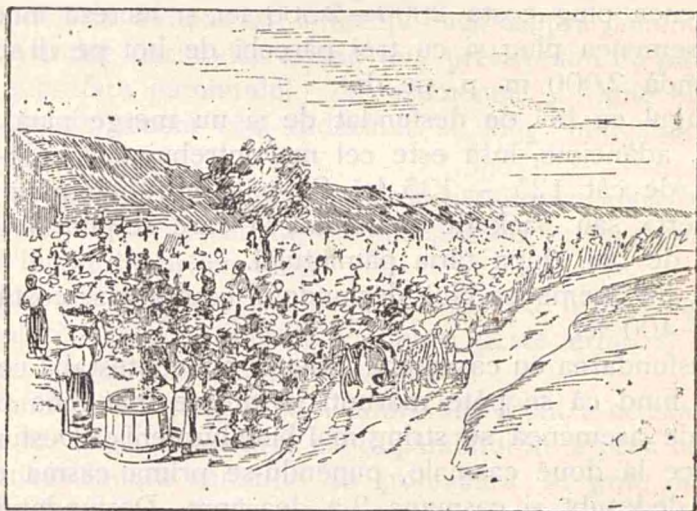
Orî-care ar fi instrumentul întrebuițat la desfundare, dacă pământul trebuie plantat mai târziu, atunci se la lasă neni-velat, adică în bulgări, ast-fel cum rămâne din plug sau casma. După ce a sfărîmat gerul sau ploile bulgării, se trece cu o grapă de fier odată sau de 2 orî așa ca pământul să se niveleze. În această stare e bun de pichetat (însemnat cu țeruși).

În pământurile prea înclinate, cari pot fi tîrite de apă, desfundarea se face numai parțial prin șanțuri de 1 metru

lărgime, 60—70 c. m. adâncime și făcute perpendicular pe panta terenului.

În fine cel mai economic sistem de desfundare parțială este prin facere de gropi mari de 60—70 c. m.

Ca ori-ce plantă, vița iea din pământ mare parte din elementele ce-i sînt necesare pentru formarea cîrdelor, frunzelor și strugurelui. Între mulțimea de elemente cari intră în compozițiunea plantelor 4 sînt mai importante și anume: Azotul, Potasa, Acidul fosforic și Carbonul. Acest din urmă element se găsește tot-d'a-una în cantitate îndestulătoare în aer, apă și în pământ, așa că podgorénul n'are nevoie a se îngriji de el. Rămân însă azotul, acidul fosforic și potasa care trebuesc redade pămîntului sub formă de îngrășeminte pe măsura ce i se iea de vițe.

Cules de vie.

Se pôte obiectă că pină la rod vița nu iea lucru mare din pământ și prin urmare nu e nevoie a îngrășa pămîntul la plantare. Ingrășarea în momentul plantării are un îndoit scop și anume:

1) Să-i dea pămîntului, în cazul când e sărac, de la început nu numai elementele de care are nevoie pantru a deveni bun; dar să-i dea și o rezervă de hrană pentru plante.

2) În cazul când pămîntul e dejă bogat, i se dă pămîntului îngrășeminte numai ca să-i servescă de rezervă, adică să iea de unde să crască vița pină la rod.

3) Cu cât un pământ este mai bogat în principii hrănitore (cele 4 enumerate cu deosebire) cu atât prinderea vițelor plantate e mai sigură și odată prinse vițele cresc cu putere, se dezvoltă în rădăcini mai mult de cât într'un pământ sărac și rădăcinile fiind ast-fel răspândite în o masă mai mare de pământ vița, se va hrăni cu ușurință.

Intr'o cultură rațională, cu cât se vor pune mai multe îngrijiri la plantarea și îngrijirea în primii ani, cu atât viitorul viei va fi asigurat.

Vița fiind o plantă care trăește tot-d'a-una în același pământ, e de recomandat a i se da îngrășeminte cari să conțină cele 3 elemente (Azotul, Acidul fosforic și Potasa) în cantități îndestulătoare și în ast-fel de condițiuni ca planta să le ia treptat, adică să-i ajungă pentru mai mulți ani. Gunoiul sau băligarul de vite bine format îndeplinind aceste condițiuni, este cel mai bun de întrebuințat.

Gunoiul mai are avantajul pentru pământurile grele oă mai depărtază moleculele din care e format și pământul devine mai mobil.

Cu cât se va îngrășa pământul la început mai tare, cu atât va fi mai bine. Dacă nu se pôte mai mult, o cantitate de 40—50.000 chilograme la hectar, pentru 4—5 ani e trebuinciosă.

Jumătate din acest gunoiu se pôte întinde pe de-asupra pământului înainte de desfumat și în momentul desfunderii se amestecă cu pământul. Cea-laltă jumătate se va pune la rădăcinile vițelor în gropi în momentul plantării.

Când nu dispune cine-vă de o cantitate îndestulătoare de gunoiu pentru a proceda ca mai sus, atunci se recomandă ca să se facă îngrășarea parțială punându-se numai în grópa fie-cărei vițe câte 4—5 chilograme gunoiu bine făcut.

În nici un cas nu e bine a se întrebuința la îngrășat gunoiu păios, căci acesta pôte contracta bóle cryptogamice pe care apoi le transmite vițelor.

V. S. Brezeanu.

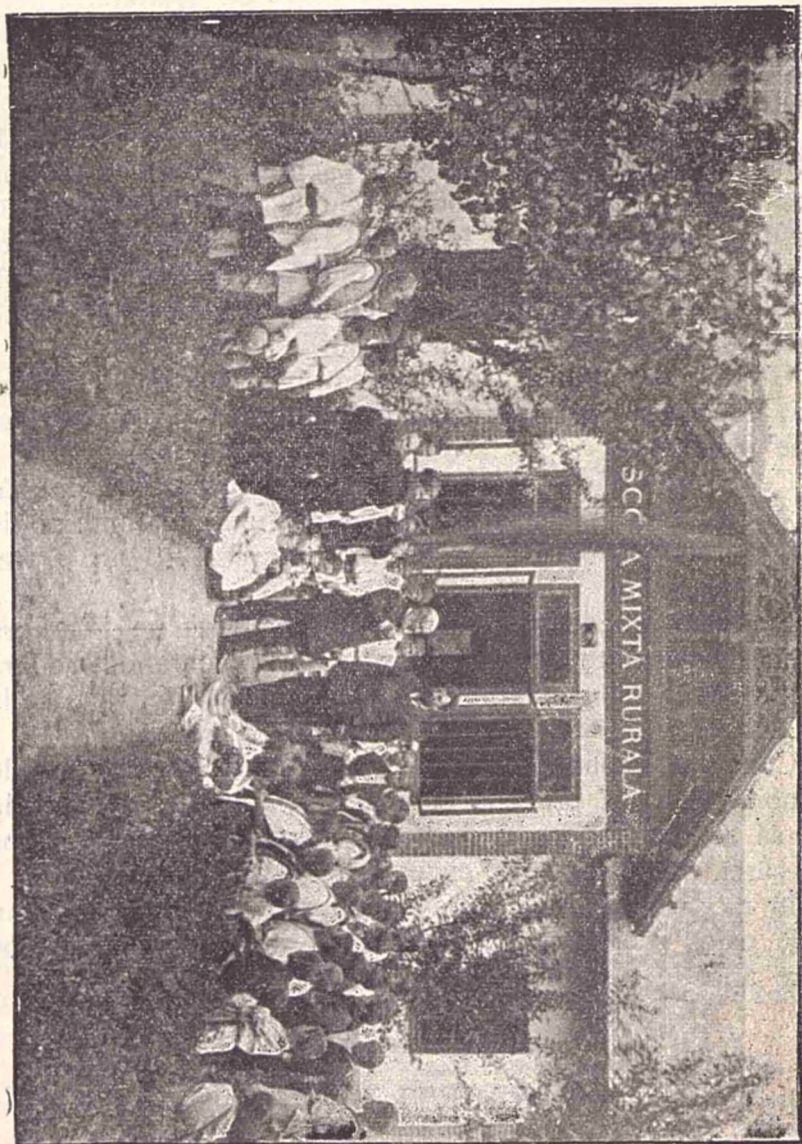
FACEȚI BINE

Nu putem face la tótă lumea bine, dar tuturor le putem arătă bunătate.

O INSPECȚIE

In zile de 6, 7 și 8 August, onor. d-l Ion Kalinderu, Administrator al Domeniului Coronei, a inspectat domeniul Mălini (Sucéva). Ca în tot-d'a-una, d-sa s'a interesat a vedé cu de-amă-

Administratorul Domeniului Coronei explicând școlarilor ideia de patrie.

nuntul instalațiunile forestiere Suha-Găinesci, pepinierele diferiților arbori, căile pe care se transportă materialul lemnos din

munți, funcționarea fabricilor și a dependințelor lor, cu osebire a acelei din Găinesci unde s'au mai adăogat și mașinării pentru fabricarea lemnului de rezonanță, așa numiți câlți de lemn și fabricate lemnose fine pentru diferite instrumente de cânt, etc. apoi: bisericile, școlile cu atelierile și grădinile lor, rămânând pretutindenea mulțumit de modul cum sint întreținute. Ca încurajare, a bine voit a face gratificații bănesci învățătorilor și a da materii de lână pentru rochi învățătorilor.

Apoi a mai dăruit ajutoare la omeni săraci.

În tot timpul șederii d-sale aici, n'a lipsit a da povește morale, bune și folositoare sătenilor cu câți s'a întâlnit, îndemnându-i la munca cinstită pe care o au în deajuns aci în păduri și la fabrici și întrebuițând bine timpul, care e foarte scump, spre a nu-i duce la lene și la moravuri stricate.

În fine, visita d-sale a lăsat dulci, plăcute și frumoșe amintiri aici.

Un sătén Mălinen..

Cară sint semnele după care se cunoșce că un cal este schiop,
calul fiind în grajd.

Un cal se cunoșce că este schiop nu numai când este în mers, dar chiar când stă pe loc, în grajd.

În grajd, atunci când el nu suferă de nici un picior, calul își întrebuițeză de opotrivă câte-și patru picioarele, la susținerea corpului, stând când este liniștit de regulă în trei, pe cele două de dinainte și când pe dreptul când pe stângul de îndărăt.

Când unul dintre picioare însă suferă, lucrurile nu se mai petrec ast-fel; animalul și-l economisesc, sprijinindu-se pe el prea puțin sau de loc. Așa daca piciorul schiop este de dinainte, el îl ține scos înaintea celui sănătos, care este bine sprijinit pe podină. Adesea cu piciorul bolnav face mișcări continue legănându-l ne-încetat din nainte în dărăt, din care cauză, așternutul din dreptul acelu picior este asvirlit într'o parte și într'alta, iar podina ore-cum tocită sau frecată, prin potcova sau copita piciorului bêtég. (Să nu se confunde acesta însă, cu obi-

ceiul ce aŭ unii cai de a bate din unul din picioarele de dinainte, nefiind ŝchiopi, la apropierea sorocului pentru a li se da apă, fin ŝi mai ales grăunțe).

Daca calul schiopăță de un picior de dindărăt, el își ține acel picior ore cum ridicat sprijinit numai pe vârful unghiei saŭ chiar de loc, ceia-ce nu se observă pentru picioarele de dinainte.

Daca calul schiopăță de amândouă picioarele de dinainte atunci el întinde aceste picioare înainte cât se pôte de mult, iar pe cele de dindărăt le vîră sub corp.

Dacă schiopăță de amêndouă cele de dindărăt, dobitocul abia se ține în picioare, mișcă neîncetat picioarele betege, sprijinindu-se câte o clipă când pe unul când pe altul, căutând ast-fel a-ŝi alina durerile, cari se măresc când se sprijină. Așternutul de sub ele este gonit. De multe ori, când durerea piciorului saŭ picioarelor bolnave este prea mare, îl veđi pe sermanul animal trecêndu-l nădușelele, avînd rêsufarea grea, iar cu ochii ŝi întrêga lui fața arătându-ți suferința.

In fine, din causa că animalul schiop stă mai tot d'a-una culcat, ne sculându-se de cât silit de fôme, sete saŭ alte necesități, nu rar, corpul lui este giulit pe la șolduri, côte, cote, tâmple, etc, ca rezultat al prea multului culcat ŝi sbătut, mai ales când proprietarul lui, fie din lipsă, fie dintr'un rêu obiceiŭ, nu pune așternut suficient saŭ nu pune de loc.

Irimia Popescu
Medic veterinar.

Un porumbiel extraordinar.

Spun gazetele franțuzesci, că este acum în Belgia un porumbiel cu adevêrat extraordinar. In fie-care ȃi la ora 9 dimineța vine în gara orașului Liège ŝi când plêcă trenul, plêcă ŝi el ŝi sboră pînă la o stațiune depărtată, fără să se oprêcă nicăeri. Face ast-fel 26 de kilometri într'un ceas.

Ajuns acolo, se odihnesce puțin pentru a porni înapoi ŝi a face a doua ȃi același drum.

Cimitirele la sate.

Cei vii îngrijesc de cei morți în trei chipuri: orî îi îngrópă, orî îi așeză în taînțe, orî îi ard. Mai obicî-nuită e îngroparea, dar n'a fost tot-d'a-una așa. La multe popóre în vechime eră mai obicî-nuită arderea cadavrelor, la Greci, la Romani, la nêmurile din Asia mică, la Judei, la Germani. La Egipteni eră mai obicî-nuită aședarea în taînțe, după ce cadavrul eră îmbălsămat: și ađi ómenii de sciință desgrópă necontentit taînțe de-ale Egiptenilor și scot cadavre îmbălsămate, care staú acolo de câte cincî-șase mi de ani și totuși par-că sînt îngropate numai de ieri, atât că pielea li-e nêgră și svîntată ca hârtia.

Sînt însă și astăđi popóre cari nici nu îngrópă nici nu ard morții, ci îi lasă pe cîmpie să-î mănânce fiarele. Prin insulele din océnul indic, multe popóre aú cimitire pe sub păduri; niște poduri de scânduri puse pe pari înalți. Pe aceste poduri sînt puși morții, ca să-î mănânce vulturii. Vestite sînt cimitirile Parșilor din India englezescă, iar dintre ele cele mai cunoscute e «turnul tăcerii» din orașul Bombay. Acest turn, fórte înalt, are ca înveliș un grătar: Parșii duc cadavrele în turn și le așeză pe grătarul acela, apoi vin vulturii și rod carnea cadavrelor, iar ósele cad prin grătar în adîncimea nespusă de sub temeliele turnului. Acolo în adîncime sînt adunate de sute de ani ósele a mi de mi de ómenii! Ósele unui popor întreg.

Cu tóte că cei vechi parte ardeau, parte îmbălsămaú cadavrele, aú avut pretutindenii și tot-d'a-una și obiceiul înmormîntării. Nu se putea alt-fel. Imbălsămarea era scumpă; cei săraci nu puteau s'o plătescă. Și arderea morților eră scumpă. Dar și alt-fel, orî în rêsboie când mureau mulți, orî pe vremea unor epidemii, orî în ținuturi sărace de lemne pe malurile mării, ómenii nu puteau să ardă cadavrele.

Cadavrele erau arse pînă se prefăceau în cenușe. Apoi cenușa, stropită cu apă bine-mirositoare, se păstră în óle închise, în casa familiei mortului. Ast-fel cei vechi aveau tot-d'a-una mângâierea să aibă în casă cenușa celor morți, a

părinților, a fiilor, a soției. Ca pietate, fără îndoială, e mai frumos să ai tot-d'a-una lângă tine cenușa din oșele tatălui tău și a mamei tale, de cât nimic, sau cel mult o posă cum avem noi astăzi!

În Europa se ard cadavrele astăzi în multe locuri, în Germania, în Franța, Italia, etc. Obiceiul însă nu prinde mai adânc, și poate că nu va prinde. Ceî-ce voesc arderea cadavrelor, au frumoșe temeuri, și multe cuvinte cu cari își sprijinesc părerea, dar tot așa au și ceî-l-alți cari nu voesc arderea ci numai înmormintarea morților. Eu vi le-aș spune, căci sînt vrednice de știut, dar am alt gând și despre altele voiam să vă vorbesc.

Despre cimitirele de la sate. E o întrebare, dacă cimitirile în mijlocul satelor aduc vr'o stricăciune, adică din punct de vedere igienic sînt păgubitoare ori nu? Unii strigă contra cimitirelor, alții nu vîd nici un pericol în ele.

E adevărat că înmormintarea cadavrelor în mijlocul satelor poate să aibă urmări rele, s'aducă boale și otrăviri prin sate, mai ales pe vremuri de epidemii, când se îngropă multe cadavre, dacă din întîmplare, pe vremea epidemiei, sînt ploî multe.

Cînd pămîntul din cimitire e uscat, cadavrele se svîntă cu încetul, fără să putrețescă. Cînd însă pămîntul e umed, cadavrele putrețesc, așa că din ele nu rămîne cu timpul de cât o cenușă, care e foarte sărată, fiind-că ea conține numai, săruri. Precum se scie, carnea putrețesc iute; mai cu greu putrețesc părțile cele mai sărace de apă: pîrul, unghiile, oșele.

Svîntarea cadavrelor, ori putrețirea lor, atîrnă decî de felul pămîntului în care sînt îngropate, și după acesta trebuie să judecăm și stricăciunea ce ne-o pot aduce cimitirele. Cadavrele svîntate nu pot să otrăvescă nici aerul, nici apa; cele putrețite însă le pot otrăvi pe amîndouă. În tot cazul însă primejdia nu e așa de mare. Nu începe îndoială, că aerul prin cimitire e stricat, că apa care trece prin cimitire și s'adună în fîntăni și colo prin apropierea lor poate să fie nesănătoasă—dar pentru aceea reul nu e așa mare.

Pe lângă cimitire sînt case, și cu tôte acestea locuitorii lor pot să ajungă sănătoși la adînci bătrînețe. Și iarăș e lucru știut, că generațiunii întregi au bîut apă din fântăni din apropierea cimitirelor, sau chiar din mijlocul cimitirului dintre morminte, și cu tôte acestea n'au simțit nici odată că apa i-ar fi otrăvit.

Asta e așa, însă e de luat aminte, că aceste cimitire au ori pămînt uscat ori nisipiș. Alt-covă e cînd pămîntul cimitirelor e umed, apătos; cînd e lut galben sau cînd straturile de apă sînt foarte aprôpe de suprafață, așa că mormintele, cînd se sapă, se umplu de apă. Într'aceste cimitire, ca-

davrele nu se pot svînta, ci putredînd, produc fel de fel de gazuri otrăvitoare și de zemuri puturose, cari se scurg prin pămînt pînă dau de straturile de apă și isvorăsc apoi prin puțuri și pot otrăvi sate întregi. Lucrul acesta s'a întîmplat foarte des, în multe locuri, mai ales când au fost ploii multe și lungi, și mormintele au fost pline de apă. Cadavrele putredesc încet, cu anii, și neconținut sînt pline de materii putrede, pe care apa le spală și le duce în puțuri. Să vă închipuiți ce de otravă se scurge dintr'un cimitir, pe vremuri de epidemie și de plouie multă!

Apa însă nu e așa de otrăvitoare, ca aerul imputit ce iese din cadavre. Bine înțeles, acesta nu prea iese din morminte, ci stă infundat. E peste măsură de rău, prin urmare, să sapi o gropă peste altă gropă — din neștire, din nebăgare de sémă a cioclului, din lipsa de loc într'un cimitir strimt — și să dai drumul miasmelor din cadavre. Intr'un loc unde a fost înmormîntat un om, n'ar trebui să sape al doilea mormînt, sau să sape numai după ce din cadavrul cel d'întăiu ar fi rămas numai oșele svîntate, adică și-ar fi isprăvit cu totul putredirea. Se înțelege, nu se pôte spune, cât timp trebuie să trecă pînă ce un cadavru rămîne numai oșe curate. Asta atîrnă, cum am mai spus, întăiu de tôte de felul pămîntului: în pămînt nisipos, prin care aerul pôte străbate ușor și apa se scurge lesne, cadavrul se svîntă iute; în pămînt umed însă se trezesce, și anume putredesce cu atăta mai încet și cu mai multă scursóre, cu cât pămîntul e mai cleios și mai umed. Apoi mai atărnă de ploii, dacă sînt multe, și de felul cadavrului: cu cât cadavrul conține mai multă grăsime și apă (d. e. cei bolnavi de bôlă de apă) cu atăta putredesc mai încet, adică stau în putredire mai multă vreme. Cel mai scurt timp, în care un cadavru, se nimicesce în cât rămân numai oșe curate, e de 5 ani; cel mai lung de 30.

În tainițe aerul e tot-d'a-una stricat și otrăvitor. E un obicei vechiu de-a aședă cadavrele în tainițe, sau cripte, cu tôte că ar trebui să fie oprit prin legi. În cimitire, se înțelege, tainițele n'aduc multă stricăciune aerului, dar sînt pri-mejdiose prin biserici.

Cimitirile trebuie să fie aședate tot-d'a-una la marginea satului; pămîntul lor să fie cât se pôte de svîntat, străbătut de aer, iar stratul de apă care e în pămînt să fie măcar cu vr'o doi metri mai jos de cât fundul mormintelor. În mijlocul satelor, și mai ales în jurul bisericii, n'ar mai trebui să suferim cimitirile. Știu și eu, că obiceiurile din bătrâni sînt bune de ținut, și noi ținem la obiceiul de-a îngropă morții la biserică. Dar nu tôte obiceiurile din bătrâni sînt bune, căci lumea se tot schimbă, tot află și tot învață câte-cevă ce n'au știut cei bătrâni.

Or.

Ingrășămintele și cultura pomilor roditori.

Cultura pomilor roditori la noi în țară este destul de întinsă, mai cu seamă în localitățile muntose și de cât-vă timp au început a se întinde și la șesul țării, mai cu seamă de când orî-ce cultivator, își poate procura cu multă înlesnire și cu preț foarte mic orî-ce pomî roditori de la pepinierele statului.

Deși pomii cultivați la noi produc apröpe în fie-care an, după regiunile țării, pöme multe și bune, noi nu scim destul de bine a prețui această producțiune și a o speculă în folosul nostru economic.

Cea mai mare parte din această producțiune se consumă în țară, o parte se exporteză și o parte se strică din cauză că sătenii noștri de la munte, nu cunosc în de-ajuns metodele cele mai bune de păstrare, și nici măcar mijlocul spre a-și face o anumită magasie în care s'ar pute păstră merele și perele pînă la desfacerea lor în tîrgurile nostre.

Dacă pomilor roditori li s'ar da o adevărată îngrijire, cerută de sciința pomologiei, producțiunea pomilor ar fi cu mult mai mare, decî și câștigul, în raport cu lucrările de întreținere.

Dar, din lipsă de învățămînt, la noi sătenii procedeză la cultura pomilor roditori ca și la cultura celor-l-alte plante agricole, dacă nu și mai rău. Gropile în cari se sădesc sînt rău făcute, rare orî se sapă pămîntul de pe lîngă pomî, rare orî se curăță de omiđi și mușchii ce cresc pe tulpină; în cît privește ingrășarea pămîntului cu bălegar, nici pomenelă de așa ceva.

La noi cei mai mulți săteni cari se ocupă cu cultura pomilor, când fac gröpa să puie pomul, o fac mică, fără să mai ție socotelă și de alte condițiuni, cerute de sciința și de bunele observațiuni ale ömenilor speciali în această ramură.

De aici și rezultă că cea mai mare parte a pomișorilor se usucă și munca a fost zadarnică.

Decî ca să avem o producțiune bună și multă, pe lîngă alte lucrări ce trebuie să facem pomilor roditori, este în primul loc ingrășarea pămîntului din când în când. Voiți da în această privință părerea unui om special, publicată în ziarul de agricultură practică din Paris, de la 23 August st. n. Articolul în cestiune tratöză numai despre ingrășămîntul ce se poate pune pomilor roditori.

D-l R. Brunet öice: Statele Unite trimet în Europa, de vr'ö cätî-vă anî cantități însemnate de fructe, așa după cum se culeg din pomî său uscate. Aceste fructe se obțin în vasele exploatațiunii bine organizate unde se practică o cultură

intensivă. În Germania, unde consumațiunea fructelor este destul de însemnată, și foarte mare ca producțiune, au început a se îngriji de concurența americană, și în acelaș timp a căută ore-carî mijloce pentru a reformă cultură pomilor roditori. Noi credem, dice d-l Brunet, că și arboricultorii francesi au un mare interes de a înmulți producțiunea și sădirea pomilor roditori pe cât se va puté mai mult, de aceea este bine a se cunósce principalul îngrășămînt al pomilor roditori.

Ingrășămîntul pomilor roditori trebuie să fie determinat după natura și calitatea principiilor nutritive de care are trebuință fie-care pom, pentru a puté cresce, a resistă bólelor, schimbărilor atmosferice și a da cea mai mare producțiune posibilă. În cele mai multe exploatații (culturi de pomi), nu se pune un bălegar anumit pomilor, din care causă și producțiunea este prea variabilă.

Pentru a stabili trebuința pomilor roditori, trebuie a se examină principiile roditoare de cari au trebuință diferitele organe (părți) ale unui pom roditor.

În mod general, cantitățile de materii roditoare, conținute în diverse părți ale unui pom roditor depinde de înmulțirea rădăcinelor, și acéstă înmulțire pentru unele materii póte să fie de 500 la sută. După experiențele care au fost făcute de dr. *Steglich*, din Dresda, trebuie specificate la: 47 — 59 grame de azot, 7 — 30 grame acid fosforic; 51 — 95 grame potasă și 69 — 209 grame var, pentru a asigură o producțiune anuală.

Pomi roditori, cu sâmburi mari, ca prunul etc. sărăcesc mai mult pămîntul de cât mărul și pèrul. La cei d'întâiū, materia roditoare se află mai mult în foi, pe când la cei-l-alti în codița fructelor. Cireșii și prunii, se pot socoti printre pomi cari sărăcesc mai mult pămîntul, pe când pèrul sărăcesce mai puțin pămîntul. Elementele nutritive cari se află într'o cantitate aprópe în aceeași măsură în diferite organe ale pomilor sînt: varul, acidul fosforic și magnezia, pe când pentru potasă și azot este o deosebire mare.

La unele neamuri de pomi, al căror sîmbure este mai desvoltat, cum sînt prunii, *potasa* represintă 2 treimi din compositiia elementelor roditoare a pómelor. Pentru pomi cu sîmburi mai mici, ca mărul, azotul ce cuprinde este tot-d'a-una în mai mică cantitate de cât potasa; pentru pomi cu sîmburi mai mari este contrariū. Conținutul de oxid de fer (rugină de fer), de sodă, este tot-d'a-una prea variabil (schimbător), dar aceste elemente nu îndeplinesc de cât un rol puțin însemnat la vegetațiunea pomilor roditori. Trebuie, dar, ca îngrășămîntul ce se pune pomilor, să fie în raport cu aceste cerințe ale lor; pe de altă parte, ca îngrășămîntul să-și producă tóte efectele sale, trebuie ca pămîntul să fie cât se póte de mărunțit, prin lucrările adînci ce trebuie făcute

de către cultivator în decursul unui an, umezela pământului trebuie ținută într'o stare potrivită, prin scurgere, prin udare (irigare) și prin lucrare. Tăierea pomilor trebuie făcută cu cea mai mare îngrijire; bolile și insectele vătămătoare trebuie stirpite cât se poate de repede; iar cultura unor plante printre pomii roditori, trebuie făcută la o depărtare destul de mare, ca pomii să nu fie vătămați.

Bălegarul care se scote din grajdul vitelor noastre, nu constituie un bun îngrășământ pentru pomii roditori, fiind-că este prea sărac în principiile roditoare, prin urmare ar trebui să fie întrebuințat în măsură prea mare pentru a da pomilor elementele de cari ei au nevoie. Afară de aceia, este cu greu a îngropa o cantitate destul de mare și destul de adânc în pământ, ca rădăcinele să poată profita de sărurile cuprinse în bălegar; pe de altă parte, cultivatorii n'au îndestul bălegar pentru marea lor cultură; prin urmare interesul lor este de a întrebuința pentru pomii roditori, acel îngrășământ care poate da cea mai mare producție.

D-l *Goethe*, de la școala de horticultură din Geisenheim, a stabilit că materia organică, și în particular bălegarul, nu trebuie să fie întrebuințat de cât ca compost (a se vedea orî-ce curs de agricultură); composturile trebuie să fie amestecate cu îngrășăminte chimice și udate cu urina (ud de animale).

Alte materii organice, ca rămășițele industriale ca și celea de la grajd, nu pot să fie întrebuințate singure, pentru că sînt sêrace în principiile roditoare, așa că nu pot asigura hrana pomilor roditori.

(Sfîrșitul în No. viitor).

V. S. Moga.

BOTEZUL LA CHINEZI

Solemnitatea botezului este pentru noi și creștinare și primirea numelui.

La Chinezii botezul este numai primire de nume. Ei obișnuiesc să se boteze *de șese ori*.

Primul botez se face la vârsta de patru ani. Atunci copilul e ras în cap și se dă nume: *A Yan, A Sans, A Luk*, etc. Tote acestea însemnăză numere: 1, 2, 3...

La 6 ani copilul e trimis la școală. Atunci i se dă al doilea nume, care însemnăză pe românesce *merit născând, Scriere perfectă*, etc.

Al treilea nume se dă când se însoră; al patrulea nume când se face funcționar, al cincilea i se dă dacă se face neguțător; al șaselea i se dă când môle.

E furtună!

Calendarul agricultorului pe Septembre.

Acasă. Alege de prăsilă grăunțe îndeplin dezvoltate: fruntea bôbelor. Reparază uneltele de semănat. Curăță grăunțele cu triorul și stârpesce tăciunile cu piatră vinătă. Isprăvesce treeratul bucatelor și primenesce grăunțele de iernat. Drege coșarul. Unge osiile adese-orî. Cu prilejul culesului, alege de sămînță știuleții cât mai lungi și groși, înzestrați peste tot cu bôbe mari, grele, răscôpte.

Dacă n'aveți paie în deajuns, strângeți frunziș uscat sau cetină de brad.

Curăță pivnița și înlocuesce nisipul din ea cu altul prospêt, mărunt și svîntat. Pregătesce uneltele și vasele de cules strugurii și pόμεle.

Cailor de ham dă-le adese-orî ověz; nu însă tocmai prospêt; nici trifoiul tocmai prospêt nu le face bine. Scóteți vitele neintrerupt la pășune, dar nu le îngăduiți să ródă curpenii de cartofi. Puneți porcii la îngrășat. Mai potriviți sint spre acest sfârșit porcii de doi ani, cari se îngrășe mai bine. Dați ovês berbecilor.

În grădină. Culege pόμεle cu mâna, și pe timp uscat, apoi pune-le să asude la întuneric într'un loc cât mai aeros. Din pόμεle mai de rînd pregătesce oțet, compot, miere (lictar) și vin. Amână culesul pômelor iernatice pînă în ajunul iernii. Săpați locul pentru semănarea simburilor de pôme, adunați simburii trebuincioși și pe la sfârșitul lunei îi semănați. Simburii pietroși, ce rêsar cu greu, la tótă întâmplarea să-i semănați de cu tómnă.

Sémănă *fragi de grădină, salată iernatică și pătrunjel.* Scóte cêpa și usturoiul, culege pătlăgelile înroșite și fă din ele bulion sau taie-le în bucăți și le usucă pentru iarnă. Usucă păstăile tinere de fasole sau pune-le la înăcrit. Amână scóterea morcovilor, pătrângeilor, celerului și sfeclelor pînă după ce le-a ajuns bruma din greu. De asemenea așteptă tăiatul verzei pînă ce l-a bătut bruma de două-trei orî; căpăținele lasă-le la întuneric timp de vre-o 2 săptămâni, și apoi pune-le la înăcrélă. Culege și pune la uscat semintele cöpte de legumi și flori. Adunați fără preget și nimiciți omidele și păpușile acestora, cari în acest an s'au arătat în mod apröpe ne mai poménit, și în deosebî cele de varză.

În ogöre, finețe și vii. Sémănă cât mai de timpuriu bucatele de tómnă; holdele timpurii întâmpină mai cu înlesnire asprimea iernii. Nu uită a trage brasde de scurgere în direcția cerută de firea locului; aceste brasde fac un serviciu nespus de bun holdelor. Amână culesul porumbului pînă într'un târziu; porumbul răscöpt se păstrează mai bine, dă nutriment mai sănătos și e mai bun de semănat.

Scóte cartofii pe timp uscat și-i pune să se sbicescă la întuneric.

După cosirea otăviș, grapă cruciș și curmeziș finețele, asemenea și trifoiul și lucerna. Întrebuințază pe cât se pöte grapa cu dinți, mult mai bună de cât cea obicînută. Grapa cu dinți scormonesce förte bine pămîntul dintre plante, desrădăcinéză muschiul și nimi-

cesce sumedenie de găngăniil stricăciose și viermii. Imprăștiie mușinóiele și stîrpesce furnicariil, scaeții, mărăciniil și richiteile. Ingrașe finețele cu gunoiu, fă brazde și șanțuri de scurgere și sémănă flóre de fin unde ierburile s'aũ rãrit orl chiar aũ pierit, rêmãnënd vetre góle.

Dacă săpatul din urmă al viilor și greblatul încã nu s'ar fi făcut, nu mai trebuie amãnat. Din vîndarea strugurilor ce se coc de timpuriu, locuitorii din apropierea orașelor pot face banl frumóș.

Bunul Econom.

STUPĂRIT

Sfaturi pe Septembrie.

Din noți sfătuesc pe stupar : îngrijesce ca stupii să nu ți fie atacai de albine răpitóre. Strimțezã cât de bine urdinișul, lipesce coșnițele cu îngrijire de jur-împrejur. Isprãviți lucrãrile în coșnițe numai dimineața și sêra, când albinele nu sbórá pe-afarã. Impreunați stupii de tot slabii, iar pe cei bogați în albine, dar săraci în hranã, ajutați-i dãndu-le peste nópte mîere.

Acêsta e luna în care se scóte mîerea de prisos și seucid stupii. Mai bine lãsați albinelor mîere mai multã de cât prea puținã. Mîerea iernezã destul de bine în coșniță și, fiind trebuință, se póte scóte și primãvara; dar peste iarnã nu poți ajuta, cum și când ai vrea, stupul cu mîere.

Retézã fagurii din coșnițele de nuele cam de trei degete. Sãvirșesce acêstã lucrare în spre sêrã, ca în decursul noptii albinele să pótã curãți mîere, și să îndrepteze fagurii. Îngrijesce cum umbli cu mîerea, nu cum-vã să rêmãnã picurii prin stupinã sau în apropierea ei.

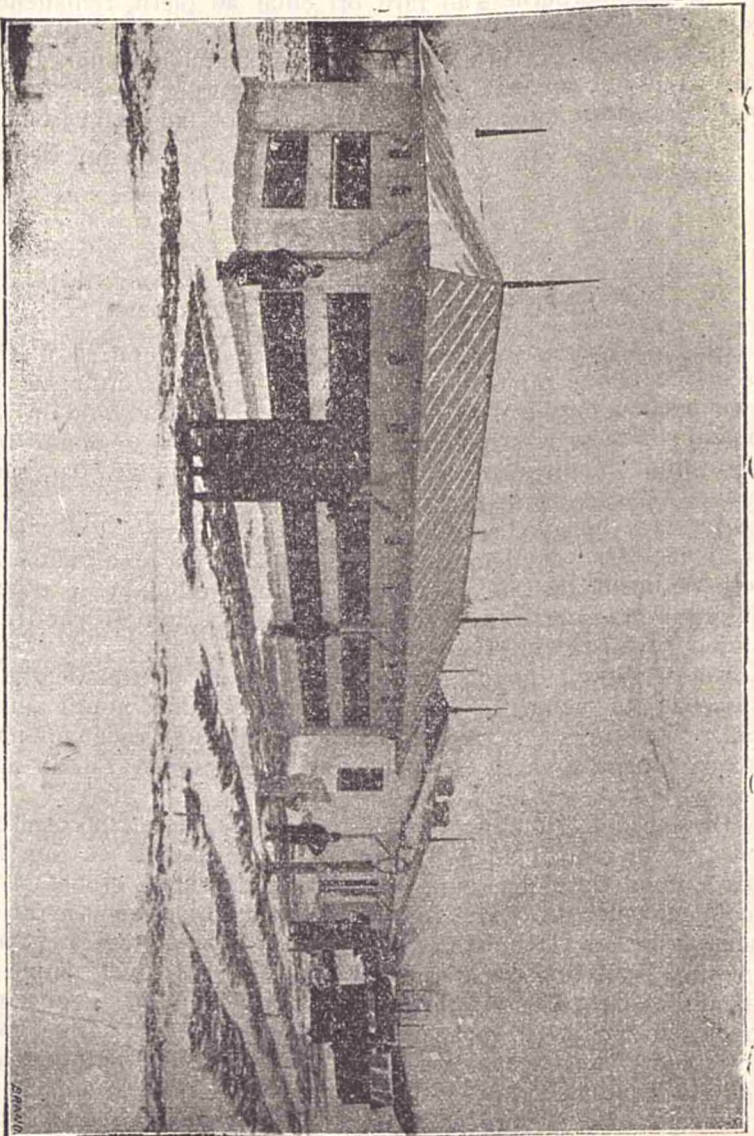
Dacă n'ai fi golit încã despãrțemintul de mîere din coșnițele mobile, să nu întãrziil a-l goli acum. Alungã albinele cu fum în despãrțemintul de clocit, pune scãndurice deasupra gratiei și umple locul gol cu paie curate bine uscate sau cu fãșii rêmase din oblitul scãndurilor (de la mészãri). Scóte mãcar 2 faguri de lângã ferestrã, împinge apoi ferestrã înaintea, și cãtre sfirșitul lunel umple și îndãrãtul ei cu paie sau fãșii de scãndurã. Imblojesce coșnițele de nuele cu suciturii de paie sau cu haine vechi, ce nu se mai pot întrebuiință la alt-cevã. Cu o ast-fel de îngrijire timpurie albinele iernezã mult mai bine. Extrageți (scurgeți) mîerea, pe cât puteți, cu mașina făcutã spre acest sfirșit. Mîerea ast-fel scursã este mult mai curatã și în urmare îndoit și întreit mai bine plãtitã.

Fagurii cu mîere astupatã păstrați-i în coșnițe, aședate în o cãmãrã rëcorósã, ca să aveți cu ce nutrii stupii în cas de trebuință, iar mîerea scursã păstrați-o în vase noi de pãmînt.

Bucãțile de faguri cu mîere ce rêmãn cu prilejul extragerii se pun într'un vas în apropierea focului și, dupã ce se încãlzesc bine, le stórcem printr'un sãculeț.

Din ce mai rămâne în boștine, și din mîerea de pe vasele și uneltele ce s'au întrebuițat la extragere, amestecându-se cu apă, căpătăm un must dulce.

Stupăria de la Cocioac.

Fagurii mai mari, din cari s'a extras mîerea, unde se pôte, se așeză în coșnițele mobile, ca albinele să-î curețe cât mai bine.

Deplin curății de mîere, fagurii frumoși în rame se păstrează pentru anul viitor, iar din cei de trântori și peste tot din faguri învechiți se face cêră.

Romul Simu.

GRĂDINILE

Frați săteni,

Cine din noi nu simte o deosebită plăcere, când culege vara din grădină câte-vă fire de cépă, usturoiū sau alte legume, le duce la masă și le mănâncă prospete, prospătuțe?!!

Cuī din noi nu i se mai descreșese puțin îngândurata sa frunte, de atâta muncă și nevoi la vederea și la mirosirea unui trandafir, busuioc sau altă floriceă??!!

Cuī, iar din noi, nu-ī lasă gura apă după un măr, o prună, o zarzără sau alt fruct?!!..

Tóte acestea și alte folóse ale grădinilor, le-am puté avé în jurul casei nóstre, pe locurile unde ađi cresc numai burueni și holeră, dacă ne-am da puțină ostenelă să ne facem fie-care câte o grădiniță mai mare orī mai mică, după locul ce avem.

Pomiī rēcioresc aerul și atrag ploile; localitățile lipsite de pomi sînt cele mai bântuite de secetă.

Faceți grădini și sădiți pomi, dacă voiți să vă plouă des și să aveți recolte frumoșe.

Un săten.

Societatea culturală „Coróna Română“ din județul Dolj.

Acum un an s'a format, prin îndemnul d-lui Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei, în comuna Segarcea, jud. Dolj, o societate culturală «*Coróna Română*». La început societatea s'a constituit cu un număr restrîns de membri; dar mai pe urmă săteniī, înțelegând scopul și vedënd rezultatele de bine facere ale societății, s'au înscris în număr mai mare. În iarna anului trecut s'au ținut vre-o dece conferințe publice, în fața sătenilor, de către membrii societății, cu subiecte din agricultură, economie, etc.

Societatea își are localul său deosebit și dispune de o bibliotecă cu peste 200 volume cărți, precum și mobilierul trebuincios, pentru sala sa de lectură și pentru ședințele societății.

Tóte acestea s'au dat de la început de onor. Administrație a Domeniului Corónei.

La 18 Maiū 1900, societatea în adunarea sa generală — recunosctóre îndemnului și sfaturilor ce a primit — a proclamat președinte de onóre pe d-l Ion Kalinderu. În ȃilele de 23 și 24 Maiū

a. c., cu ocasiunea inspecției ce d-sa a făcut la acest Domeniū, comitetul și membrii societății culturale, i-au prezentat «darea de sēmă» pe expiratul an. Din acest raport, se vede mersul și lucrările societății, precum și averea sa compusă din mobilierul arătat mai sus, și, de un capital de 500 lei, proveniți din cotisațiile membrilor sēi

D-l Administrator, vedēnd ordinea și stăruința cu care se lucrēază și, în dorința sa de-a încurajă societatea, a dispus să se facă și alte îmbunătățiri și așa am putut ajunge adl s'avem o sală de lectură, deschisă în permanență, unde se găsec reviste agricole, alte publicațiuni de sciință și chiar jurnale, ce se pot citi de ori-cine doresce a se instrui.

Nu numai ajutând școlă și biserică, onor. Administrație a Domeniului Corónei caută a cultivă pe satean, dar chiar prin exploatarea în regie a Domeniului Corónei, ce se face într'un mod mai rațional, ține a da exemple locuitorilor. Ast-fel a înființat câmpuri de experiență pentru încercarea diferitelor culturī, și, după cum ne-a spus, va înființă o fermă și o școlă model de lăptărie, unde locuitorii d'aici vor putē învățā această industrie puțin răspândită la noi, dar care ar trebui să fie una din ocupațiunile principale a locuitorilor.

Paul Popescu.

Invăț.-diriginte, Segarcea-Dolj.

Pagina glumēță.

Între ómenī de trēbă.

— Frumósă pălărie. Cāt costă?

— Nu sciū, cā negustorul nu erā în prăvălie când am luat-o eū.

Lista de tragere a lotăriei „Sinaia“

Efectuată la I-iū August 1900

Aū eșit următoarele câștiguri principale :

Număr	Lei	Număr	Lei	Număr	Lei	Număr	Lei
65454	5000	111060	1000	122309	1000	144879	1000
74566	1000	116601	1000	126853	12000	155892	5000

Următoarele numere aū eșit cu 100 lei fie-care :

8108	18933	30981	51007	74516	94394	99386	120613	157653	180002
11277	20210	37391	53188	80551	94445	107147	122339	167959	191271
12444	22093	38689	67974	84678	95306	108019	129731	170321	192719
14868	22208	39861	68592	87886	96660	109662	131542	174635	196829
18348	29522	47476	69107	91657	97560	119827	133138	178673	199270

Următoarele numere aū eșit cu 20 lei fie-care :

395	19524	33687	55431	72909	90089	106612	130292	158791	181349
760	19705	33879	55553	73923	90505	106978	130486	159141	181669
1882	19831	35716	55668	74486	90539	107405	131172	161009	182444
3090	20489	35732	55775	74495	90611	108657	131861	161718	182987
3683	20815	36171	55843	74608	90896	108836	133981	161766	184072
4360	20846	37552	57830	76333	90938	109555	134160	162241	184785
4467	20917	37617	58590	77141	91697	109883	134712	162771	184932
5568	21110	38917	58659	77293	91889	110406	134974	162970	187064
6392	21774	39906	58731	77791	92767	111305	136623	163301	187364
6528	22080	40562	59754	77918	92882	111572	137000	164078	187494
6831	22592	40575	60452	77989	94409	112350	137048	164105	188800
8690	23498	40960	60481	78252	94511	113343	137680	165086	188874
8789	25738	41116	60889	78677	94716	114144	138610	165341	188984
8898	24602	41435	60994	78720	95300	117213	139405	166189	189150
8977	24961	41844	60975	78922	95805	117536	140461	166813	189206
9224	24985	42307	61203	79898	96525	117699	141874	167147	189764
9692	25108	42710	61316	79900	96601	118583	144309	168083	189994
9786	25480	44479	61560	80374	96637	119801	144683	168871	190364
10508	25520	45330	61887	80490	96733	120325	144845	168987	190441
11073	26056	45448	62505	80596	97870	121465	145018	169640	190669
11789	26664	46028	63068	80994	97884	121689	146574	169869	190788
12093	27136	46913	63840	81206	97965	121785	147161	170656	190859
12288	28016	47761	64532	81486	98101	122251	147242	170759	192087
12662	58276	47985	64585	81627	98202	122374	147900	170887	192329
13690	28789	48476	65301	81693	98242	122548	149579	171164	192384
13738	59008	49083	65354	81708	98333	122623	150112	171195	193850
13800	29106	49762	65525	81888	98801	122643	151545	171576	194293
14054	29555	50447	65955	81920	99336	122689	152344	172070	194299
14767	30062	50550	66473	81982	99482	122950	152414	173239	194710
15084	30268	50800	66798	82981	99717	125136	153384	173594	196412
15128	30388	52071	66979	84241	100199	125688	154017	174704	196895
15611	30851	52194	67014	84793	101248	126149	154450	175807	197666
16976	30913	52243	67079	84869	101454	126163	155799	176638	198158
17391	31035	52901	67782	85315	101583	126741	156748	177276	198485
17837	31549	53073	67976	86246	101676	127911	157165	177422	198657
17975	32016	53185	68147	87989	101698	128312	157482	177584	199245
18203	32325	53597	68833	88471	101991	128567	157687	177720	199879
18509	33104	54577	69215	88654	103894	128580	152901	179316	199886
18762	33464	54585	71233	89494	105585	128955	158274	179523	199904
19189	33637	54884	72594	89817	106016	129076	158718	181114	

INFORMAȚIUNI

In curiada va apare:

ISVORUL LITERATUREI

Revistă săptămânală pentru Teatru, Literatură, Știință și Artă.

Abonamentele se fac și acum la redacția viitoare reviste, Strada Plantelor 35, București.

MULȚUMIRI

Subscrișii, aducem cele mai vii mulțumiri d-lui Achil Gheorghiadă, proprietar, care a dat suma de 20 lei pentru biblioteca ce am înființat, d-lui Gh. Vasiliu, care a donat revista «Albina» de pe anul I și II frumos legat în valoare de 18 lei și d-lui N. I. Ghinescu, învățator, Jugur, pentru cartea d-sale.

M. Sandovici, învățator, G. Gheorghiu, preot, com. Cozia-Fălciu.

* * *

D-l proprietar N. Lămotescu și d-na Elena N. Lămotescu, au bine-voit a donă bisericii parohiale cu hramul sf. Ion Botezătorul din parohia Gura-Dimieni, următoarele obiecte: un rind vestminte preoțești de Adamasc, un rind procovețe pentru acoperitul sf. vase a tainei împărțirii, un sf. potir de argint poleit peste tot cu aur și una linguriță idem, toate în valoare de 280 lei. Pentru această faptă pioasă, subsemnatul paroh și poporeni îi aducem mulțumiri publice

N. Ionescu
Preot — Buzău.

* * *

D-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniilor Coronei, donând pentru biblioteca școlii normale Vasile Lupu din Iași mai multe volume, de un real interes, direcțiunea acelei școli îi aduce viile sale mulțumiri pentru această donațiune.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Gh. I. Grigorescu, învăț. Rașca, Sucéva. S'a primit, v'am achitat cu lei 2 rest pe anul trecut al II-lea liberând chitanța 16.567, iar cu lei 5 v'am achitat pe anul curent al III-lea liberând chitanța 17.846.

Păr. Gh. Moisescu, Valea Călugărească Sinteți achitat pe anul curent care expiră la 30 Septembrie curent, cu chitanța 20.957, iar Păr. Pavel cu chitanța 20.958.

Rusan Finişerescu, librar ambulant, com. Eniger, Constanța. Noi nu avem de cât cărțile publicate în revistă ale d-lui Coșbuc și Rădulescu-Motru. Adresați-vă librăriei Sfetea, București, Piața Sf. Gheorghe.

No. 18.

ÎNTÂMPLĂRILE PERICULOSE

ALE

UNUI MARINAR FRANCES

ÎN NOUA GUINEE.

Traducere de C. C. Pop.-Tașcă.

CAP. XV.

Indată ce isprăviți la Ouarata mă reîntorseși la Koutar unde mă așteptă iubita mea Lamlam. Kayhar îmi construisese în lipsa mea, cu voia regelui, o casă cu trei rînduri și cu balcoane de jur împrejur. Adunarea noșilor hotărîse căsătorirea mea cu condiție să primesc obiceiurile lor, lucru ce decisei să fac, pentru a mă apropia mai curînd de fericirea mea.

Plecaiî deci să mă duc la marele preot al lui Otarou, care se numia Ouanouta și unde aveam să stați o săptămână, timp trebuitor ca să-mi schimbe culoarea pielii la fel cu aceea a viitoareii mele neveste. În fie-care și marele preot îmi ungea corpul cu nisce unsoari vegetale de culoare neagră, iar în ziua a 8-a, mă înfășură de la cap pînă la picioare, într'un fel de halat, ca cel pe care îl purtau localnicii, dar era așa de soios și de murdar, în cât trebui să fac o mare storțare asupra-mi pentru ca să-l pot suferi pe mine. Marele preot se îmbracă într'o haină de totă frumusețea cusută numai în fir de aur, iar ajutoarele sale, îmbrăcați mai tot așa de frumoși ca și el, mă luară și mă duseră la un rîuleț care curgea printre stufișurile consacrate lui Otarou. O mare mulțime de femei și de bărbați erau deja strînși acolo; cum mă zăriră, musicile începură a cânta și tobele a bate. Când sosi marele preot se făcu o tăcere mormintală. El se aședă lângă mine și după ce spuse câte-vă cuvinte mulțimei, începu slujba către zeul Otarou, în care timp tot poporul se rugă îngenunchiat. Pentru întâia dată vedeam un serviciu bisericesc la Oranokonki. Ouanouta cu ochii către sora, cu haina fâlfâind în aer, și cu mâinile bine-cuvîntînd mulțimea îngenunchiată, părea un adevărat sfînt.

Doi preoți intrară în rîuleț; iar marele preot luându-mă de mână mă duse către ei cîntînd un verset, pe care totă mulțimea îl repetă în cor. Cei doi preoți mă luară și mă cufundară de mai multe ori în apă și la fie-care cufundare mulțimea cînta mai tare. În sine pentru ultima oră mă ținu mai mult timp sub apă, îmi traseră de pe mine halatul și rămăsei gol ca tata Adam,

iar pfelea îmi devenise măslinie ca a tuturor Orangonokilor. La vederea acestei minuni, mulțimea isbucni în strigăte de bucurie și căzură toți cu fața la pământ. Preoții începură a prea mări pe Dumneșeu, printr'o cântare de bucurie, în care timp fui îmbrăcat cu costumul șefilor de cl. III-a, compus din o cămașă de in brodată cu aur.

Serbarea eră sfirșită; devenisem Orangonok și șefii cu femeile lor mă înconjură felicitându mă toți din tôte părțile.

A doua zi mă primi regele și îmi dete sabia de șet. Credeam că acum se sfirșise totul și rugai pe Kayhar să-mi dea mai curînd pe Lamlam, dar trebuî să aștept încă 15 zile, căci nu eră ertat să se facă căsătorii de cât când eră lună plină.

În ajunul nunței, mă pomenii că-mi aduce un rob și mi se spuse să declar că e al meu, punându-mi mâna pe capul lui. Voind să aflu pentru ce această formă, mi se explică că robul trebuia să fie adus jertlă lui Otarou pentru fericirea căsătoriei mele. Nu vrusei să mă supun acestui obicei singeros, dar mi se spuse că atunci Lamlam va fi silită să facă acesta.

În loc de a mă supune, alergaiu la Kayhar și îi explicaui că dacă un om alb ar ajută să se ucidă un rob, Dumneșeu ar porunci să fie numai de cât spânzurat și corpul său lăsat spre mîncare vîermilor. El mă duse la marele preot și după multă tevatură, reușii ca sclavul să-mi fie dat mie cu condiție ca el să se lase să fie ucis ori când aș voi eu.

Noptea dormii într'un fel de baldachin ascuns în dosul chioșcului dintre arborii consacrați lui Otarou. Cum răsări soarele, Ouanouta începă a cânta un imn pe care îl țise necontentit pînă sosi Lamlam cu tatăl și prietenele ei. Marele preot o conduse la o capelă de marmoră unde ar fi trebuit să fie ucis robul pe care îl liberasem, ea se întinse pe pîetra cea sfîntă și preotul îi citi o rugăciune, apoi o aduse în chioșc și o puse împreună cu celelalte fete să caute în tôte părțile să-și găsească logodnicul, dar ea nu mă putea găsi căci numai unde eram eu n'avea voie să caute. Vîdînd că nu mă pôte găsi, se reîntorse la preoți și îi rugă să rîge ei pe Otarou ca s'o ajute să mă găsească.

Preoții îi cerură aur mult ca să împlîndescă pe Otarou și când ea le dete de ajuns, o aduseră în cîntece înapoi. Vîdui perdelele baldachinului desfăcîndu-se și Lamlam se aședă lângă mine. Simții că ne ridicăm și pornirăm în cîntecele muzicii și țipetele norodului. După o jumătate de cîs, tot sgomotul încetă; ajunsesem la Koutar, dar merserăm înainte pînă ce mi se pără că ne ridică pe nisce scări, apoi ne puse jos. Auđii pașii pierdîndu-se în depărtare. Lamlam îmi șopti că eram la noi acasă. Deschisei perdelele baldachinului și mă găsi în al treilea rînd al casei mele. Mult iubita mea Lamlam, eră în sfirșit femeea mea. Stăturăm în casă opt zile încheiate, căci așa era obiceiul, după care furăm siliți să luăm parte la o mare mulțime de serbări date în cinstea noastră, cari mă plictiseau grozav.

(Va urma).

Liceul și școala Comercială

A PROFESORILOR ASOCIAȚI

și

Institutul Bergamenter

sub direcțiunea

D-lui Profesor VIRGILIU POPENCU

BUCURESCI

6, STRADA GENERAL FLORESCU 6.

lângă grădina Sf. Gheorghe

Liceul și școala primară autorizate de Onor- Minister cu No. 7555 din 18 Iulie 1900, iar școala Comercială cu No. 77,266 din 17 Noembrie 1899.

Cursuri primare, liceale, comerciale după programele Statului. Spre a deprinde pe elevi mai bine cu vorbirea și scrierea limbilor germană și franceză, se fac unele cursuri și în aceste limbi.

Pe lângă secțiunea comercială se institue și un *biuro* comercial, ca la școlile superioare comerciale din Anvers, Viena etc.

Examenele publice în institut înaintea comisiunilor numite de Minister. Elevii primesc certificate valabile, ca la școlile Statului.

Corpul profesoral compus din peste 25 profesori de la liceele, școlile comerciale, școala de poduri și șosele, facultatea de drept și școala de telegrafie din Capitală.

Se primesc elevi interni, semi-interni și externi.

Înscrierile încep la 15 August. Tot atunci încep preparațiunile pentru examenele de corigență și de clasă integrală cu elevii ce au fost admiși să dea examen de două clase într'un an.

Prospecte după cerere.

NOUA REVISTĂ ROMÂNĂ

PENTRU

POLITICĂ, LITERATURĂ, ȘTIINȚĂ ȘI ARTĂ

— Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni —

Cu colaborațiunea celor mai distinși scriitori, sub direcțiunea d-lui
C. RADULESCU-MOTRU.

Fie-care No. al Revistei cuprinde articole politice și economice asupra chestiunilor de actualitate; studii literare și științifice; poezii, novele, lectură recreativă, etc., etc.

«Noua Revistă Română» ține în curent pe cititori cu întreaga mișcare culturală română.

— ABONAMENTUL PE UN AN 24 LEI — UN EXEMPLAR 1 LEU —

De vinzare la principalele librării din totă țara

Un No. de probă se trimite gratuit după cerere

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : BUCURESCI, PASAGIUL ROMÂN, 20.

FLAUTUL NAPOLITAN

Oricine, chiar și un copil începând de la 5 ani, poate cânta cu acest flaut cele mai frumoase cântece, fără a avea cea mai mică idee de muzică. Un flaut cu 28 cântece streine și 12 românesci, lei 1.60. În provincie se expediază franco contra lei 2 primii înainte în mărți poștale sau cu mandat poștal, ramburs 2,35.

ȚITERA TIROLEANĂ „IDEAL”

Cu care oricine, chiar și copiii și persoane cari nu știu carte, poate cânta imediat cele mai frumoase cântece, fără nici o școală și fără a avea cea mai mică idee de note sau muzică.

Prețul unei țitere într-o cutie elegantă, cu 12 cântece românesci, lei 2,75; în provincie se expediază franco contra lei 3,70 primii înainte sau cu ramburs.

Harmonica „IDEAL,”

Spre a cânta cu dînsa nu trebuie nici o cunoștință de muzică sau note, citind numai o singură dată instrucția, care e cât se poate de simplă; oricine poate cânta cu această harmonică cele mai frumoase cântece.

Acei cari știu deja să cânte, cânta cu această harmonică ca și cu oricare alta, numai că tonurile ei sînt mult mai dulci și mai armonioase ca la harmonici obișnuit e.

Harmonica IDEAL calitate superioară, cu burduful dublu, 10 clape, 2 registre, clavitură deschisă, costă Lei 9,75; aceeași harmonică însă cu 3 registre și foile legate cu nichel, Lei 15,25.

Pentru provincie se adaugă porto 60 bani, dacă se trimite banii înainte și lei 1,30, dacă se comandă cu ramburs.

NB. La nemulțumire se înapoiază imediat banii.

A. S. Lindenberg — București, Str. Stavropoleos No. 2/AL Etagiul I-ii.
In Galați la Sucursala ziarului Universul.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

- de lack întregi, 14,95, 13,95
- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95
- » glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » » piele rus, 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color, 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » » color, 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

- Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete, 6,95, 5,95, 4,95
- » copii, 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea scădejămint de 5%, din prețurile înseamne, prezentând cuponul.